

FİLİP İNCİLİ

Prof.Dr. Ekrem SARIKÇIOĞLU
Giriş ve Tercüme

Filip İncili ismiyle bir incilin mevcudiyeti Hıristiyanlığın ilk devirlerinden beri biliniyordu. Ancak günümüze kadar ulaşan herhangi bir nüshasına rastlanmamıştı. Nihayet Mısır'da 1945 yılında Nag Hammadi bölgesinde bulunan Koptça el yazmaları arasında bu İncil'e rastandı.

Halen Kahire Kopt müzesinde korunan II numaralı Nag Hammadi Papirus mecmuası içinde (Coptic Museum, Department of Manuscripts, inv. 10544), Tomas İncili sonrasında bulunmaktadır. Uzmanların kanaatına göre metin 4.y.y. ilk yarısından kalmaz. Yunanca yazılmış bir metinden Kipti diline tercüme edilmiş olabileceği tahmin edilmektedir. Yunanca telifi ile tercümesi arasında ne kadar zaman olabileceği sorusuna verilen cevaplar da tahminlerden ileri gitmemektedir. Ancak bu İncil'de Gnostik mezhep kurucusu Valentinus'un görüşlerine paralel bazı düşünce unsurlarının bulunmasından hareketle, yaklaşık 2. yüzyıl sonları veya 3. yüzyıl başlarında kaleme alınmış olabileceği tahmin edilmektedir. Bu tahminleri daha öncelere götüren bilim adamları da vardır. Metinde Süryanca kelimelerin bulunması ve doğu âyinleriyle ilgisinden dolayı, metnin Suriye bölgesinde ortaya çıkmış olabileceği de hatıra gelmektedir.

Tercümesini sunduğumuz metnin aslı Kipti dilindedir. Pek çok kısımları, kelimeleri ve harfleri tahrif olmuş bir haldedir. Okunamayan, silinen, kaybolan kelime ve harflerin boşlukları Batı Kiliselerine mensup Hristiyan araştırmacılar tarafından doldurulmaya, yorumlanmaya çalışılmıştır. Tercümemizde iki metinden faydalandık. Biri Wilhelm Schneemelcher'in "Neutestamentliche Apokryphen" I. Cilt 5. Baskı sayfa 155-173 de bulunmaktadır; Hans-Martin Schenke tarafından Almancaya çevrilmiştir. Diğeri genel editörlüğünü James M. Robinson'un yaptığı "The Nag Hammadi Library in English", Second edition, 1984, Leiden ; Newyork, Kopenhavn, Köln 1988, sayfa 141-160 da bulunmaktadır; Wesley W. Isenberg tarafından İngilizceye çevrilmiştir.

Metin içinden okunamayan yazı bozuklukları ve açıklanmaya muhtaç kısımlar () parantez işaretleri içinde, cümle ve kelime eksiklikleri (...) işaretleriyle gösterilmiştir.

Bazı ayet ve cümlelerde görülen muğlaklık ve anlama güçlükleri metinden kaynaklanmaktadır. Koptça bilmediğimiz ve orjinal metni kontrol imkanından yoksun olduğumuz için Almanca tercümeyle esas almakla birlikte, İngilizce tercümeden de büyük ölçüde yararlandık. Hatta yer yer İngilizce metni benimsedik.

Bu İncil'i tercümeden gayemiz, konu ile ilgili araştırmacılarımızı konudan haberdar etmek, özellikle genç araştırmacıları kaynaklara inmeye özendirmeaktır.

FİLİP İNCİLİ*

(Metin)

1. Bir İbrani diğer bir İbrani'yi meydana getirir ve böyle kimselere Proselyt (ilaveten gelen) denir. Fakat bir proselyt diğer bir proselyt'i meydana getirmez (...). Onlar gibi (birini meydana getirenler); kendileri gibi başkalarını da meydana getirirler; bu sürede başkaları kolayca olur..

2. Bir köle sadece hür olmak için çalışır; fakat efendisine servet kazandırmak ümidi ile çalışmaz. Ama oğula oğul olması yeterli değildir, babasının bırakacağı miras hakkını düşünür.

3. Ölümü miras alanların kendileri de ölümlüdürler ve ölümü miras bırakırlar. Canlılara mirasçı olanlar canlıdırlar ve "hem" ölümlere mirasçı olurlar. Ölümler ise , hiç bir şeye mirasçı değildirler. Nasıl olur da bir ölü mirasçı olabilir? Eğer bir ölü canlıyı miras alıyorsa, o ölmeyecektir; ölüyorsa daha çok yaşayacaktır.

4. Putperest bir kişi ölmez. O zaten yaşamadı ki, ölsün. Kim hakikate, imana geldiye, hayat buldu. Ve biri ölüm tehlikesinde yaşar. Çünkü o Mesih'in gelişinden beri yaşamaktadır.

5. Alem yaratılır. Şehirler süslenir. Ölen kimse, alınıp götürülür.

6. Biz İbraniler iken, öksüzduk ve (yalnız) annemiz vardı. Hıristiyan olunca, her ikisine baba ve anneye sahib olduk.

7. Kışın ekenler, yazın biçerler. Kış, bu dünyadadır. Yaz, başka bir alemdir. Dünya da ekelim ki, yazın biçelim! Kışın mahrum kalmamak için, bize yakışanı yapalım. Kışı takip eden, yazdır. Fakat, eğer biri kışın hasat ediyorsa, o (gerçekten) hasat etmeyecek, (sadece) kökleyecektir.

8. Çünkü öyle bir (kimse) mahsül getirirse, şöret içindir. Sadece (her gün) getirememekle kalmayacak, cumartesi günü de (...)çoraktır.

9 a. Mesih birazına fidye vermek, diğerlerini kurtarmak; (başka) birilerini de hidayete kavuşturmak için geldi. Yabancıları fidye ile kurtardı ve kendisinin yaptı. Ve planına göre daha önce söz verdiği kendi gruplarını düzenledi.

* Yazma metnin başlangıcında bu üst başlık yoktur. Metnin içinde alt başlık şeklindedir.

9 b. Sadece görünmekle kalmadı, hayatını gönüllü olarak verdi, dünyanın var olduğu zamandan beri ruhunu teslim etti. Sonra istediği anda da, onu tekrar geri almaya ilk defa geldi. Çünkü ödünç verilmişti; eşkiyalar arasına düşmüş ve esir alınmıştı. Ama onu kurtardı. Dünyadaki iyiler gibi, kötülerini de hidayete ulaştırdı.

10. Işık ve karanlık, hayat ve ölüm, sağcılar ve solcular birbirlerinin kardeşleridir. Onları birbirinden ayırmak mümkün değildir. Bundan dolayı ne iyiler iyi, ne kötüler kötü; ne hayat bir hayat, ne ölüm bir ölümdür. Bundan dolayı her bir kişi ilk menşesinde eriyip çözülecektir. Fakat dünyanın üzerine yükselenler çözülmezler ve ebedidirler.

11. Bu dünyanın (şeylerine) verilen isimler, büyük bir yanılgıya sebep olurlar. Çünkü onlar (insanın) düşüncelerini sabit olandan sabit olmayana çevirirler. "Tanrı" (adını) işiten kimse sabit olanı değil, sabit olmayanı anlar. Aynı şekilde "Baba", "Oğul", "Kutsal Ruh", "Hayat", "Işık", "Haşır", "Kilise" (ve) diğerlerini aynı tutar. Halk doğruyu anlamaz, doğruyu anlamaya gelmedikçe yanlış kavrar. (İşitilen isimler) bu dünyaya aittir. (... Kimse aldanmasın). Ebedi alemde olsalardı, bu dünya da isim olarak hiç bir vakit kullanılmazlardı, bu şeylerinin yanına konulmazlardı. Ebedi alemde bir sonları vardır.

12 a. Babanın oğula verdiği ismi, Babanın her şeyin üstünde olan ismi, dünyada hiç kimse tarafından söylenmiyor. Çünkü oğul babanın ismine bürünmeseydi; oğul baba olmazdı. Bu isme sahip olanlar onu kesinlikle bilirler, fakat söylemezler. Ona sahip olmayan kimseler onu tanımazlar.

12 b. Fakat bizim hatırmız için, hakikat dünyada isimleri ortaya çıkarıyor, çünkü bu isimler olmadan onları tanımak mümkün değildir. Hakikat birdir, yegane şeydir. Pek çok şey vardır ve hatırmız için, pek çok şey arasında bir şeyi sevgiyle öğretebilmek için çokturlar.

13. Archont'lar*insanları sapıtmak istediler, çünkü onların gerçek iyilerle bir akrabalıklarının olduğunu gördüler. İsimlerle onları yanıltmak için ve onları iyi olmayana bağlamak için, iyi olmayanların yanına koydular ve sonra da sanki onlara bir lütufta bulunuyorlarmış, "iyi olmayandan" uzaklaştırıyorlarmış ve sanki "iyiye" yerleştirebiliyorlarmış gibi iyilerin ismini aldılar. Çünkü onlar hürleri almak ve ebediyete kadar köle yapmak istiyorlar.

14. Güçler vardır ki, (...) onun varlığının sürekli olmasını, (kurtuluşunu) istemezler. Çünkü insan (kurtulursa, artık daha fazla) kurban sunulmaz. (Kurban oldu) ve (gerçekten) güçlere hayvanlar kurban edildi; çünkü onlara kurban sunulandırlardan biri hayvanlardı. Canlı olarak sunuldu; fakat sunulurken öldüler. (Buna karşı) insan, Tanrıya ölü olarak sunulur ve o hayat bulur.

* Archont: Gnostik inanç sisteminde Tanrı ile dünya arasında faaliyette bulunduğu tasavvur edilen ruhsal güçlere verilen isimdir. "Semavi hükümler" anlamına gelir.

15. Mesih gelmezden önce, dünyada ekmek yoktu; Adem'in bulunduğu cennet gibi, hayvanlara besin için pek çok ağaçlar vardı, ancak insanlara besin için, hiç bir tahıl tanesi gösterilmemişti. İnsan(lar) hayvanlar gibi beslenirdi. Fakat, kamil insan Mesih gelince, insanların insan yiyecekleriyle beslenmeleri için, gökten ekmek getirdi.

16 a. Archont'lar ne yaptılarsa, kendi kuvvetleriyle ve kendi arzularıyla yaptıklarını zannettiler. Fakat Kutsal Ruh onlara istediği gibi tesir etti.

16 b. Başlangıçtan beri var olan hakikat her yere ekilir. Ve pek çokları ekinin oluşunu görürler, fakat çok azı hasat edilmesini görür.

17 a. Bazıları dedi ki: "Meryem Kutsal Ruhtan hamile kaldı". Onlar yanılıydılar! Ne söylediklerini bilmiyorlar! Ne zaman bir kadın başka bir kadından hamile kaldı?

17 b. Meryem, hiç bir kuvvetin kirletmediği bakiredir. o İbranilere, yani Havariler ve havarilere tabi olanlara bu büyük bir lanettir. Bu bakireyi hiç bir güç kirletmedi, (...) güçler kendi (kendilerini) kirlettiler.

17 c. Ve eğer Rabb söylemeseydi: (Babam göktedir), başka bir babası olurdu, fakat o sadece ("Benim Babam") dedi.

18. Rab (Efendi) şakirtlerine dedi: "Her evden (bir şeyler) alınız ve onları) babanın evine getiriniz! Fakat baba evinden çalmayınız ve hiç bir şeyi dışarı götürmeyiniz!

19. "İsa " gizli bir isimdir. "Mesih" açık bir isimdir. Bundan dolayı "İsa" kelimesi hiç bir dilde yoktur, (her dilde) söylendiği gibi (onun) ismi "İsa" dır. Mesih'e uygun kelime, Süryanca'da "Messias", Yunanca'da "Kristus" dur. Hemen hemen diğer bütün (milletler) de kendi dillerine uygun olarak onlardan biri vardır. "Nasaralı"* açıkça o gizlinin (ismi) dir.

20. Mesihin kendinde her şey vardır: İnsan ve melek, Gizlilik ve Baba.

21. Rabbin önce öldüğü ve (sonra) haşır olduğunu iddia edenler, yanılıyorlar. Çünkü o önce haşır oldu ve (sonra) öldü. Eğer Biri önce haşıra ulaşmazsa, sonra ölmeyecektir. Tanrı olarak yaşar, o ...**

22. Hiç bir kimse büyük değerli bir şeyi, büyük bir nesnede gizlemez. Fakat biri çoğu zaman, sayısız binleri bir akçe değerindeki bir şey içine attı. Ruhun benzeri, o değerli bir şey (olduğu halde) hakir bir vücutta olmaya geldi.

* İbranca "naşar" (ötmek) kökündendir.

** Yazma nüshada sadece Koptca fiilinin baş harfi yazılıdır, diğer harfler silinmiştir.

23 a. Bazıları çıplak haşrolmaktan korktu. Bunun için ette (vücutta) haşr olmak istiyorlar. Ve bilmiyorlar ki, eti taşıyanlar da çıplaktır. Kendisi soyunanlar (...) çıplak değillerdir.

23 b. "Et (ve kan) Tanrının hükümranlığına mirasçı (olamaz). "Miras olmayan (eti) hangisidir? Kendi üzerimizde taşıdığımız et! Fakat miras olabilen hangisidir? O İsa'nın (eti) ve kanıdır! Bundan dolayı dedi: "Kim benim etimi yemez ve kanımı içmezse, onda hayat yoktur". Bu hangi (et) tir? Onun eti kelim ve onun kanı Kutsal Ruh'tur! Bunu kabul eden kimsenin yiyeceğı ve içeceğı ve giyeceğı vardır.

23 c. (Vücutun) haşr olmayacağını iddia edenleri kınıyorum. Buna göre ikisi de haksızdır. Vücutun haşrolmayacağını iddia ediyorum. Fakat ne haşr olabilir, söyle bakalım da, sana (öğretmen olarak) hürmet edelim. Ruh ette (vücutta) dır ve bu etteki ışıktır, diyorsun. Bu söylediğın şeyler de (yalnız vucuttadır. Çünkü söylemek istediğın şeylerde vücutdışında olabilecek hiç bir şeyi söylemiyorsun. O (halde) her şeyin kendisinde bulunduğu bu vücut da haşr olmak zorunludur.

24. Bu dünyada elbise giyenler, elbiseden daha değerlidir. Gök ülkesindeki elbiseler, onların giydiklerinden daha değerlidir.

25. Su ve ateşle her yerler temizlendi-görünenler görünenlerle, gizliler gizlilerle. Bazı gizli şeyler görünenlerle. Su içinde su vardır; takdis yağı içinde ateş vardır.

26 a. İsa bütün suretleri gizlice aldı. Bundan dolayı o kendini olduğu gibi göstermedi, nasıl görünmesi gerekiyorsa, öyle gösterdi. Ama bütün bunları kendi gösterdi: : kendini büyüklere daha büyük, küçüklere daha küçük gösterdi. O kendini meleklerle melek ve insanlara insan gösterdi. Bundan dolayı Logos'unu herkesten gizledi. Birkaçı, onu gerçekten gördüler, düşündüler, o esnada da görebildiklerini düşündüler. Fakat o, dağda müritlerine ihtişam içinde görüldüğünde küçük değildi. Ama o, büyüklüğünü görebilmeleri için müritlerini büyük yaptıktan sonra, büyük oldu.

26 b. O gün şükür ederken dedi:* "Kamil Aydınlatıcıyı Kutsal Ruhla birleştiren sen, melekleri de bizimle (melek) suretinde birleştirdi!"

27 a. Kuzuyu hakir görme! Çünkü o olmadan kralı görmek mümkün değildir.

27 b. Çıplak olan hiç kimse, kralın huzuruna giremeyecek.

28. Göksel adamın dünyasal adamdan daha çok çocuğı vardır. Adem'in çocukları ölmelerine rağmen bu kadar çoksa, ölmeyen (ve) devamlı çoğalan kamil insanların çocukları, ne kadar daha çoktur.

* Muhtemelen Havarî Filip

29. Baba bir çocuğu meydana getirir. Fakat çocuğun çocuk yapma yeteneği yoktur. Çünkü kendisi meydana getirilenin, meydana getirme yeteneği yoktur. Çocuğun daha çok kız ve erkek kardeşleri olur.

30. Dünyada meydana gelenlerin hepsi, tabiaten meydana gelirler. Ve burada meydana gelenler, burada beslenirler. İnsan gıdasını yukardaki yere (gidebilmek) vaadinden alır. O ağızdan (çıkan vaad?)tir. (Ve eğer) Logos oradan dışan çıktıysa, o da ağızdan beslenir ve kemalat bulur.

31. Çünkü Kamiller bir öpücük ile hamile kalırlar ve doğururlar. Biz de bundan dolayı öpüşürüz. Aramızdaki rahmetten hamile kalırız.

32. Üç (kadının) Rab ile sürekli ilişki vardı: Annesi Meryem, kız kardeşi ve onun arkadaşı denen Magdalena, Yani kız kardeşi, annesi ve arkadaşına , hepsine Meryem (Maria) denir.

33. "Baba" ve "Oğul" sadece isimlerdir, "Kutsal Ruh" çift bir isimdir. Çünkü onlar (Baba ve Oğul) her yerededir. Onlar yukardadır, onlar aşağıdadır; onlar gizliliktedir, onlar görünürdedir. Kutsal Ruh görünürdedir: (Burada) aşağıda; (diğer tarafta) gizliliktedir: (veya) yukardadır.

34. Kutsallara kötü güçler tarafından (da) hizmet edilir. Çünkü onlar Kutsal Ruh vasıtasıyla kör edilmişlerdi ki, kutsalların yararına çalışırken (sade) bir insana hizmet ettiklerini düşünürler. Bundan dolayı (anlatılır ki): günün birinde bir genç, Rab'den (İsa'dan) dünyevi bir şey rica eder ve (rab) ona der: "(Bunun için) annene rica et ve o sana bize yabancı olan şeyden verecektir.

35. Havariler gençlere dediler: "Bütün kurbanlarımız "tuz" a ulaşsın! (Sofia)'ı "tuz" olarak isimlendirdiler. Hiç bir Kur (ban) makbul (ol) maksızın.

36. Fakat Sofia verimsiz ve çocuksuzdur. Bundan dolayı ona "tuz (hey)keli (?)" denir.* Onlar daima nerede (...) kendi şekillerinde (...) olurlarsa, (orada) Kutsal Ruh (...) (V)e (bundan dolayı) çocukları ço(k)tur.

37. Babanın mülkü, oğula aittir. Ve oğul küçük olduğu sürece, Onun ki ona emanet edilmez. Erkek olunca, babası ona mülkünün hepsini verir.

38. Kaybolan sizler! Ruhun getirdiği şeyler, ruhla birlikte tekrar kaybolur. Bundan dolayı (denir ki): Bir ve aynı nefesle ateş, hem yanar ve hem söner.

* Hz. Luf'un tuz heykeline dönüşen kansına işaret olabilir.

39. Echamöth bir şeydir ve Echmoth bir başkadır. Bu meyanda Echamöth sadece hikmettir. Echmöth ise, ölüm hikmetidir (...), yani: ölümü bilir, ona "küçük hikmet" denilir.

40. Sığır, eşek ve bu türdeki (pek çok) diğerleri gibi, insana iteat eden ehli hayvanlar vardır. (ve) ehli olmayan ve çölde tecrit edilmiş olarak yaşayan, başka (hayvanlarda) vardır. İnsan tarlayı ehli hayvanlarla sürer. Ve bununla kendini ve hayvanları besler, ister ehli olsunlar, ister ehli olmasınlar. Kamil insanlarda da durum böyledir. Ehil güçlerle çift sürerler, her şeyin ortaya çıkmasına itina ederler. Yani bundan dolayı her yer ister iyi, ister kötü, ister sağda ve ister solda olsun baki kalır. Kutsal ruh, iteatkar veya isyankar, ehli veya vahşi herkesi gözetler ve bütün güçlere hakim olur. Sonunda onları ağıla kapatmak için, isteseler de kaçamamışlar diye, orada kalır.

41. Yaratılan o (güzelidir, fakat) oğullarını asil yaratılıştan bulamazsın. Onlar yaratılmadı ama tevlid oldu, zürriyetlerini asaletli buldun. Ama şimdi yaratıldı ve tevlid oldu. Bu ne asalettir?

42. Önce zina, sonra da katil (kabil) ortaya çıktı. Ve o zinadan doğdu. Çünkü o yılların oğluydu. Bundan dolayı o, babası gibi insan katili oldu. Ve kardeşini (Habili) öldürdü. Birbirine denk olmayanlar arasında her birleşme, zinadır.

43. Tanrı bir boyacıdır. İyi denen "Asil" boyalar, (sadece) boyadıkları (maddelerle) "ölürler"; Tanrının boyadıkları da öyledir. Onların renkleri ölümsüz olduğu için, ancak onun ilacıyla da ölümsüz olacaklardır. Amma onun suda vaftiz ettiklerini, Tanrı (da) vaftiz eder.

44. Bir kimsenin mevcut eşyalardan bir şeyi onun gibi olmadan görmesi mümkün değildir. Bu mesele Dünyadaki, insanın, kendisi güneş olmadan güneşi görmesi, ve kendisi gök, yer ve diğer bütün şeyler olmadan onları görmesi gibi değildir. O kendini hakikat (alanında) tutar. Bilakis: O yerden biraz görürsen ondan olursun. Ruhu gördün ve ruh oldun. Mesih'i gördün ve Mesih oldun. Babayı gördün ve baba olacaksın. Böylede (burada) her şeyi görüyorsun fakat kendini göremiyorsun. Fakat (orada) kendini göreceksin; ne görürsen o olacak(sın).

45. İnanç alır sevgi verir. İnanç olmadan (hiç bir kimse alamaz); sevgi olmadan hiç kimse veremez. Çünkü, almak için inanıyoruz; sevgimizi kanıtlamak için, veriyoruz. Bir kimse, sevgi olmadan verirse, verdiği şeyden hiç bir fayda bulmaz.

46. Rab'dan gayrı bir şeyi kabul eden, henüz bir Yahudi'dir.

47. Önümüzdeki Havariler (onu) şöyle adlandırdılar: "İsa, Nasrani, Mesih" yani: "İsa Mesih, Nasaralı (İsa)", lakabı "Mesih" dir. İlk ismi "İsa". Orta (ismi) "Nasaralı". Mesih'in iki manası vardır: "Mesih" ve "(Dengeli) ölçülü". İbaranca "Yezu" (İsa) "Kurtuluş" demektir. Nasara "Hakikat"tır. Bunu müteakip Nasaralı "Hakikat (adamı)" manasındadır. "Mesih" ölçülü olandır. "Nasaralı" ve "İsa" (onu) dengelemişlerdir.

48. İnci çamura düşse, değerini kaybetmez, Balsam yağı ile yağlanmazsa, daha da değerlenir. Fakat sahibinin gözünde daima değerlidir. Aynı şekilde, Nerede olursa olsun, Tanrı çocuklarının durumunda aynı haldedir. Baba'larının gözünde hala (aynı) değere sahiptirler.

49. "Ben bir yahudiyim" dersen, hiç kimse tereddüt etmeyecek. (Eğer der) sen: "Ben bir Romalıyım" kimse şaşımış olmaz. Eğer dersen: "Ben bir Yunanı; "Bir vahşiyim", "bir köleyim", "bir hürüm", kimse huzursuz olmaz. (Eğer der) sen: "Ben bir Hıristiyanım", (dünya) titreyecektir. Onun adını (...) (işiten) (...) gibi (işitmeğe) dayanamayacak.

50. Tanrı bir insan yiyendir. Bundan dolayı insanlar ona (kurban) edilir. İnsanlar kurban edilmezden önce, hayvanlar kurban edilirdi, çünkü kurban sunulan ilahlar yoktu.

51. Toprak kaplar gibi cam kaplar da ateş yardımıyla yapılırlar. Ama cam kaplar kırılırsa, yeniden yapılır; çünkü onlar bir nefesle ortaya çıkarlar. Fakat toprak kaplar kırılırsa, imha edilirler; çünkü onlar nefessiz ortaya çıkmışlardır.

52. Değirmen taşını çeviren bir eşek, yaya yüz mil yürütür. Serbest bırakılınca, kendini hala aynı yerde bulur. Öyle insanlar var ki, pek çok yolculuk yaparlar, ama hedefe doğru hiç bir ilerleme yapmazlar. Akşam olunca, ne bir şehir, ne de bir köy, ne bir insan yapısı, ne de tabii hiç bir şey gömezler. Orada hiç bir (yardımcı) kuvvet yoktur; hiç bir melek de yoktur. Bu sefiller kendilerini boşuna tüketirler.

53. Komüyon İsa'dır. Onun için Süryanca'da "yayılmış" şey manasına "Farisata " denir. Bu sebeple İsa çamıha gerilmek için dünyaya geldi.

54. Rab (İsa) Levi'nin boyahanesine gitti. (Çeşitli maddelerden) yetmiş iki renk aldı ve onları kazana attı. Onların hepsini (tekrar beyaz) çıkardı. Ve dedi: "İnsanoğlu da böyle boyacı olarak geldi".

55 a. Kısır denen Sophia, meleklerin annesi ve (...) Meryem Maddelena'nın refığıdır.

55 b. Soter (İsa) onu (Maria Magdalena'yı) bütün şakirtlerinden daha çok sevdi ve onu (çoğu kere) (...) öp (tü). (Şakirtler) isteklerini bildirmek için ona gittiler. Dediler: "Niçin onu bizim hepimizden çok seviyorsun?" Soter (İsa) cevap verdi ve onlara dedi (): "Niçin sizi onun gibi sevmiyorum?"

56. Eğer bir körle bir gören karanlıkta birlikte iseler, aralarında fark yoktur. Işık geldiğinde, gören ışığı görecek ve kör karanlıkta kalacaktır.

57. Rab (İsa) dedi: "Daha önce var olan aziz olur. Çünkü o, olan ve olacak olandır.

58. İnsanın düşüncesi gözle görünmez ve bakışlardan gizli durur. Bundan dolayı açıkta ve kapalıda kendinden daha güçlü, vücutları daha büyük hayvanların efendisidir. Ve bu onlara hayat verir. Eğer insan onlardan ayrılırsa, birbirlerini öldürür ve birbirlerini ısırırlar.

59. Biri suyun içine iner, hiç bir şey almadan yukarı çıkarsa ve derse: "Ben Hıristiyanım", böylece o ismi ödünç almıştır. Fakat Kutsal Ruh'u alırsa, böylece o, ismi hediye olarak alır. Kim bir hediye aldıysa, hediye ondan geri istenir. Bu bir sırta vakıf olanın yoludur.

60. Düşün sırrı büyüktür. Çünkü onun dışında dünya olmaz. Çünkü dünyanın varlığı (...) ve (...) varlığıdır. Büyük gücün (... dostluğunu), düşününüz: O güç sahibidir. Bir kirletme görüntüsüne sahiptir.

61 a. Kötü ruh suretleri arasında bir erkekler bir de dişiler vardır. Erkekler, bir dişi suret içindeki ruhlarla birleşirler; fakat dişiler ise, erkek suret içindeki ruhlarla, iteatsiz bir (Adem) ile birleşirler ve erkek bir kuvveti veya dişi bir kuvveti alıncaya kadar hiç kimse bunları uzaklaştıramaz yani damadı ve gelini. Bir yansıyan bir gerdek odası alır.

61 b. Azgın kadınlar bir adamı yalnız başına oturur görseler, ona gelirler, nükteler yaparlar ve onu kirletirler. Aynı şekilde azgın erkekler güzel bir kadını yalnız başına oturuyor görseler, onu kandırmaya ve ona tecavüz etmeye çalışırlar, onu kirletmek isterler. Fakat adamı ve karsını birlikte oturur görseler, ne kadınlar erkeğe gelebilir, ne de erkekler kadına gelebilir. Böylece suret ve melek birleşirse, hiç bir kimse erkeğe veya kadına gitmeyişe cesaret edemez.

61 c. Kim dünyayı terkederse ve (artık) daha fazla dünyada tutulamaz, çünkü o dünya idi; açıkça (...) Hırsının ve korkunun üzerindedir. O (...) nin üzerinde efendidir. O kıskançlığın galibidir. (...) gelirse, onu yakalarlar ve (tek başına) nasıl olurda büyük güçlere karşı gelebilir? Nasıl olurda (önerinde) gizlenebilir?

61 d. Bazıları vardır, (derler ki) "Biz inananlarız", buna binaen murdar ruhları veya cinleri (görmezler). Yani kutsal ruha sahip olsalardı, hiç bir murdar ruh onları rahatsız etmezdi.

62. Et (beden) den korkmamalısın, ne de onu sevmelisin! Sen korkarsan, o sana hakim olur. Onu seversen, o seni yutar ve seni kötürüm eder.

63 a. Ve o (insan), ya bu dünyada ya da Haşirde veya orta bir yerde oturur. Tanrı orada bulunmamı yasakladı: Bu dünyada iyi ve kötü vardır. Onun (dünyanın) iyi şeyleri iyi değildir, ve onun kötü şeyleri kötü değildir. Fakat, bu dünyadan sonraki şeyler "orta" olarak adlandırılan şeyler, gerçek kötüdür. Bu ölümdür. Bu dünyada bulunduğumuz sürece, bize tekrar dirilmeği kazandırmak için, bizim için süslenmiştir ki, et'den soyduğumuz'da sukunet (yerinde) bulunalım ve ortalarda* başıboş dolaşmayalım.

63 b. Pek çokları yolda şaşırdılar.

63 c. Günaha girmeden önce dünyayı terketmek gerçekten iyidir.

64. Birkaçı varki, ne arzu eder ne de gücü yeter ve diğerleri isteseler de hiç bir kazançları olmaz. Çünkü icraatları yoktur. Arzuları (...) onları günahkar yapar. Fakat istemezlerse, önlerindeki adalet her iki halde de gizlenir. Ve daima icraatlarının değil, isteklerinin sebebidir.

65. Havarilerden biri, bir vizyonda bir kaç (kişi) gördü ki, bir ateş evinde hapsedilmiş, ateşli (zincirlerle) bağlanmış ve alevler içinde (...) yatıyor, (çünkü...) onlar (yanlış) inançta idiler. Ve o (na) söyledi (: "Bunlar ruhlarını) kurtarabilirlerdi, (fakat) onlar istemediler. Böylece onlar karanlık yer denen bu ceza yerine geldiler", çünkü o (...).

66. Ruh ve ateşten ruh ve nefis ortaya çıktı. Su, ateş ve ışıktan gerdek çocuğu (ortaya çıktı). Ateş takdis, ışık ateş manasıdır. Sureti olmayan bu dünyevi ateşi kastetmiyorum, suretlere beyazlık, parlaklık ve güzellik veren diğer (semavi ateşleri) kastediyorum.

67 a. Hakikat dünyaya çıplak olarak gelmedi, buna karşın o semboller ve suretler içinde geldi. Dünya onu başka türlü kavrayamaz.

67 b. Bir tenasüh (yeniden doğum) ve tenasüh sureti vardır. Sembol içinde tekrar doğum hakikaten zorunludur.

67 c. Hangi biri haşirdir? Ve sembol suret içinde tekrar doğmalıdır. Zifaf odası ve sembol bu suret vasıtasıyla (Apokatastasis olan) hakikat içine, girmelidir. Bu restorasyondur.

67 d. Bunlar sadece, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adlarını kazananlar değil, bunları (bizzat) senin için kazananlardır. (Hıristiyan) ismini kendisi kazanmayan kimseden,

* Cehennem anlamındadır.

ismi de geri alınacaktır. İnsan onu ancak Haç kuvvetinin takdis yağındaki Balzam yağı ile alır, Bu (gücü) Havariler, "Sağcı ve Solcu olarak isimlendirdiler. Yani böyle biri, artık bir Hıristiyan olmaktan çok Mesihdir.

68. Rabb her şeyi gizlilik (Mysterium) içinde gerçekleştirdi: Vaftiz, kutsal yağlama, Komünyon, Kurtuluş ve zıfaf odası.

69 a. (Bundan dolayı) o dedi: "Ben aşağıdakileri yukardakilerle ve dışardakileri içerdakilerle aynı yapmak için, onları o yerde birleştirmek için geldim". (Fakat o bu) yerde sembol (ler ve Resimlerle konuştu).

69 b. O kimseler der ki: "(Bir semavi vardır, ve) (ondan) daha da yüksek vardır", yanılıyorlar. Çünkü görünene tekabül eden şey, o" aşağı" denen semavidir; ve gizliye tekabül eden şey, onun üstünde bulunan kimsedir.

69 c. Çünkü haklı olarak söylenebilir: "İç, dış ve dışın dışındaki dıştır." Bundan dolayı Rab tahribi azami karanlık olarak isimlendirilmiştir; onun dışında hiç bir şey yoktur.

69 d. Dedi: "Babam gizliliktedir". Dedi: "Odana git, arkandan kapını kapat ve gizlilikteki Babana dua et", yani her şeyin içindeki. Fakat her şeyin en içindeki. Onun dışında hiçbir şey yoktur. Onun tarafından söylenen, şudur: "Herşeyin üzerinde".

70. Mesih öncesi bazıları bir yerden geldiler, fazla sürmeden içeri girebildiler ve bir daha oradan dışarı çıkmayacakları yere gittiler. Sonra Mesih geldi. Daha önce içeri girmişleri dışarı çıkardı; ve dışarı çıkmışları, içeri soktu.

71. Havva A(d)em'de iken hiç ölüm yoktu. Ondan ayrılınca, ölüm varlığa girdi. Eğer (o) tekrar (onun içine) girerse ve (onu) kendine alırsa, artık ölüm olmayacaktır.

72 a. "Tanrı(m), Tanrım, niçin beni terkettin?" (Rab) bu (sözü) çarımında söyledi. Çünkü o oradan ayrılmıştı.

72 b. (...) O Tanrıda (olandan) doğdu.

72 c. (Rab) ölümden haşroldu. (dirildi). O olduğu gibi gelmedi, (vücudu tamamen) kamil idi. Onun Eti (vardı) Fakat bu gerçek et idi. Ama bizim etimiz, gerçek et değildir, sadece hakikatin bir suretidir.

73. Gerdek odası hayvanların yeri olamaz. Kölelerin veya kirletilmiş kadınların yeri olamaz; orası (yalnız) hür erkeklerin ve bakire kadınlarındır.

74. Kutsal Ruh vasıtasıyla biz tekrar doğacağız. Ama biz Mesih'le her ikisinde doğacağız. Biz ruh ile yağlandık. Biz doğduğumuz zaman birleştirildik.

75. Işık olmadan hiç kimse kendini suda veya aynada göremez. Buna karşı su veya ayna olmadan ışıkla da kendini göremezsin. Bundan dolayı ışık kutsal yağlamadır.

76. Kudüs'de kurban sunulabilen üç bina vardı: Biri batıya doğru açılıyordu (ve) "Mukaddes" deniyordu. Güneye açılan diğerine "Kutsalın Kutsalı" deniyordu. Doğuya açılan üçüncüye de "Kutsalların kutsalı" deniyordu, oraya (yalnız) yüksek rahiplerin girmesine izin verilirdi. Vaftiz "kutsal" evdir. Kurtuluş, "kutsalın kutsalı"dır. "Kutsalların kutsalı" gerdek odasıdır. Vaftiz, netice de haşır ve kurtuluşu içerir. Kurtuluş gerdek odasında vuku bulur. Fakat gerdek odası ait olduğumuzdan, dahayüksektir. Onun (dengini) bulamazsın. ... Ruhda ve Hakikatda ibadet eden kimselerdir. Onlar Kudüste (...) ibadet ederler. Kudüs te öyle kimseler varki, onlara "Kutsalların Kutsalı" denir. Perde yırtıldı (...). Gerdek odası yukardaki gerdek odasının suretinden başka değildir. Bundan dolayı onun perdesi yukardan aşağıya yırtılmıştır. Çünkü bu aşağıdakilerden olupda yukarıya giden birkaçı için gerekli idi.

77. Kamil ışığa bürünmüş kimseleri (şer) kuvvetler göremezler ve onları alıkoymak durumunda da değillerdir. Fakat bu ışıkta giyilir, gizlilikte birleşilir.

78. Kadın erkekten ayrılmıyadı, erkekle birlikte ölmezdi. Ondan ayrılması ölümün başlangıcı oldu. Başlangıçta olan ayrılığı bertaraf etmek ve onları tekrar birleştirmek için, ayrılığa ölenlere hayat vermek için, ve onları birleştirmek için, Mesih geldi.

79. Fakat kadın kocası ile gerdek odasında birleşti. Ama gerdek odasında birleşenler bir daha ayrılmazlar. Havva Adem'den ayrıldı, çünkü onunla gerdek odasında birleşmemiştir.

80. Adem'in ruhu bir soluktan ortaya çıktı. Onun yoldaşı ruhdur. Ona verilen ruh, onun annesidir. Nefs (alındı) Ruhu ondan alındı ve (Ruhla) yerleştirildi. (Ruhla) birleştikten sonra, (manevi) güçler için çok yüksek sözler söyledi, manevi güçler onu kışkandılar. Gizli birleşmeden ayrıldılar, binanaleyh kendi (gerdek) odalarını (...).

81 a. İsa Ürdün'de semavi (hükümraniğin gerçekleştiğini) açıkladı.

81 b. Tüm mahlukattan önce, evveliyatta doğmuş kimse, tekrar doğdu. Bu kimse evvelce (takdis yağıyla yağlanmıştı).ki, tekrar takdis edildi (yağlandı). Kurtarılmış kişi, dönüşünde (başkalarını) kurtardı.

82 a. Bir sını açıklamaya gerçekten lüzum vardır. Herşeyin Babası nüzul etmiş

bakire ile birleşti. Ve ateşli bir (yıldız) o gün için parladı ve büyük gerdek odasında görüldü. Bundan dolayı: O gün onun vücudu ortaya çıktı. Gelin ve damattan meydana gelen biri olarak gerdek odasını terketti. Aynı şekilde İsa herşeyi onda düzenledi.

82 b. Ve her bir şakirdin kendi sükiunetine gimesi uygundur.

83. Adem iki bakireden ortaya çıktı: Ruhdan ve bakire dünyadan, Bundan dolayı Mesih bir bakireden doğdu ki, evveliyatta vuku bulan yanlış adamı tekrar düzene getirsin.

84. Cennette iki ağaç yetişir. Biri hayvanları taşır, diğeri insanları taşır. Adem hayvanları taşıyan ağaçtan yedi. Hayvan oldu ve zürriyetide hayvan (oldu). Bundan dolayı Adem'in çocukları (da) hayvan (suretinde ilahlara) tapıyorlar. Meyvesini yediği ağaç, (tanıma, bilme) ağacıdır. (Diğeri ağacın), insan taşıyan hayat ağacının meyvesini yeseydi (...).

85. Nasıl ki, tañrı insanları yarattı, insan da putları yaratıyor, böylece bu dünyada insanlar da putları yaratıyor; ve yarattıklarına tazim ediyorlar. Halbuki putların insanları tazim etmesi daha uygun olurdu.

86. İnsanın işlerinin kendi gücünden ortaya çıktığı gerçektir. Bundan dolayı biz "marifet" olarak birinin marifetini işaret ederiz. Onun marifetleri arasında onun çocukları vardır. Onlar bir sükunet anında ortaya koyarlar. Bundan dolayı: onun gücü onun işlerinde bulunur; ama sukunet çocuklarda görünür. Ve sen, bunun aslı suretine kadar ulaştığını anlayacaksın. Evet, bu aslı suretteki insandır. O gücü ile işini yapar; sükunetten çocukları meydana gelir.

87. Bu dünyada köleler hürlere hizmet ederler. Gökde ise, hürler kölelere hizmet ederler: Gerdek çocukları nikah çocuklarına hizmet edecekler.

88. Gerdek çocuklarının isimleri bir (ve aynıdır): Sukunet. Birlikte başka bir surette ihtiyaç duymazlar, (çünkü) düşüncelidirler. (...) Varlıklarda (...) pek çokturlar. İhtişam içinde (...) bulunurlar.

89. Onlar (...) suya indi. (...sudan) çıktı. Onun adıyla takdis olacaklar. Çünkü dedi: "Bu şekilde biz adaleti yerine getireceğiz".

90 a. Önce ölüp ve (daha sonra) haşrolacaklarını söyleyen kimseler yanılıyorlar. Hayatları boyunca, önceden /İsa'nın) haşrini kabul etmedilerse, öldüklerinde (de haşri) kabul etmeyecekler.

91. Havari Philippus dedi: Dülger Yusuf bir bahçe yetiştirdi, çünkü çalışmaları için keresteye ihtiyaçı vardı. Yetiştirdiği ağaçlardan çarnih yaptı. Ve (böylece) yetiştirdiği Şeye, kendi neslini astı. Nesli İsa idi, fakat yetiştirdiği haç idi.

92. Fakat Hayat Ağacı cennetin ortasındadır. Ve muhakkak o zeytin ağacıdır. Ondan takdis yağını ve onunla (da) haşri elde ederiz.

93. Bu dünya bir leş yeyicidir. Onda yenen her Şey, daima kendini öldürür. Hakikat, bir hayat yeyicidir. Bundan dolayı, hakikatla beslenen hiç bir kimse ölmeyecektir. İsa, o yerden geldi ve yiyeceğini oradan getirdi. İsteyenlere ölmemeleri için hayat verdi.

94 a. Allah bir bahçe (cennet yetiştirdi). İnsan cennette (ikamet etti). Orada (...) Tanrının (...) vardır. Bazı Şeyler (...). Orada (...) bulunan Şeyleri istiyorum. Bu cennet bana söylenecek yerdedir: İstediğin gibi, "ister ye, ister yeme!" Burası herşeyi yiyeceğim yerdir.

94 b. Orada tanıma (idrak) ağacı bulunur. O Ademi öldürdü. Fakat burada Tanıma ağacı insanlara hayat verdi. Kanun ağaçı. İyi ve kötü (Nomos) bilgisini verme gücüne sahipti. O, ne kötüden kurtarır, ne de iyiye yerleştirir, o yalnız ondan yiyenlere ölüm getirir. Çünkü o dedi: "Bunu yeyin, Őunu yemeyin!", o ölümün başlangıcı oldu.

95. Yağla takdis vaftiz'e galip geldi. Çünkü yağla takdis esasında biz "Hıristiyanlar" olarak adlandırıldı; fakat vaftizden dolayı değil. Mesih'de yağla takdisden dolayı adını aldı. Çünkü Baba oğulu yağla takdis etti; ve Havariler de bizi yağla takdis ettiler. Kim takdis edildiyse her Şeye sahiptir. Haşra, nur'a, Haç'a ve Kutsal Ruh'a sahiptir.

96 a. Baba ona bunu (Kutsal Ruhu) gerdek odasında verdi ve o (da) (hediyeyi) aldı.

96 b. Baba oğul'da, ve oğul Baba'da idi. Bu semavi saltanattır.

97. Rab çok güzel dedi: "Bazıları gök alemine gülererek girdiler ve gülererek çıktılar". Çünkü (bazıları) "O bir Hıristiyan'dır", dedi. (...) "Ve böylece suya inince, (bu alemdeki), her Şeyin üzerine hakim olarak yükseldi. Bundan dolayı küçüklük (gülmek için değildir), (c) bu parçalanmış etleri hakir gördü, gök alemine gülererek girdi. O nasıl (vücutu) hakir gördü, gök alemine gülererek girdi. O nasıl (vücutu) hakir gördü ve onu gülümseme ile aşağladı ise, gülererek (...) çıkacaktır."

98. O halde ekmek ile ve kadeh ile ve yağ ile. Başka bir (sır) varsada, o bundan (daha) yüksektir.

99 a. Dünya bir yanlışlıkla meydana geldi. Onu yaratan ebedi ve ölümsüz yaratmak istedi. Ümit ettiği şeye ulaşamadı. Çünkü dünya için hiç bir ebedilik yoktu ve dünyayı yaratana da hiç bir ebedilik vermedi.

99 b. Çünkü, çocuklar müstesna, hiçbirşey için ebedilik yoktur. Ve bir oğul yoksa, hiç bir şey kalıcı olmayacaktır.

99 c. Fakat alma yeteneğine sahip olmayan kimse, ne kadar verebilir?

100. Dua kadehi için sunulan kana, sembol olalıdan beri şarap ve su ihtiva eder. Ve Kutsal Ruh ile doludur, ve (muhakkak) o kamil insanın ruhudur. Biz bu (kadehi) içerse, kendimizi kamil insana uydurmuş oluruz.

101. Yaşayan su bir vücuttur. Bizim yaşayan insana bürünebilmemiz için gereklidir. Bundan dolayı; suya iniyorsa tekrar giyinmek için soyunmuştur.

102 a. Bir at bir atı meydana getirir; bir insan bir insanı ve bir Tanrı bir Tanrıyı meydana getirir. Gerdek odaşı ve damadı karşılaştır. Onlar (...) dan meydana gelir.

102 b. (...) hiç bir Yahudi (Yunanlılardan) olmadı. Ve (...) (Yahudilerden) de Hıristiyan. Başka bir nesil ortaya çıktı ve bunlara azizler dendi: "Seçkin manevi nesil", "gerçek insan", "insanoğlu" ve "insanoğlunun tohumu". Bu gerçek nesil dünyada tanınmıştır.

102 c. Burası gerdek çocuklarının bulunduğu yerdir.

103. Bu dünyada birleşme esnasında, erkek ve kadından - güç ve zaafiyeti temsil edenler-meydana gelir, (diğer) alemde birleşme sureti (tamamen) başkadır.

104 a. Fakat biz onları aynı isimlerle adlandırıyoruz. Ama başka isimler de var. Onlar, zikredilen bütün isimlerden daha yüksektirler.

104 b. Ve onlar güçlüden daha üstündürler. Çünkü nerede kuvvet varsa, orada kuvvete üstün gelenler de vardır.

104 c. Bunlar dağınık şeyler değildir, fakat onlardan ikisi bu tek şeydir. Bu, etten bir kalp üzerinde doğan bir olamaz.

105. Her şeyi kendinin bilen bir kimse, bütün bunları da tanımak zorunda değildir? Onları iyi tanımayan biri, sahip oldukları şeyleri tadamayacaktır da. Ama onu tanıyanlar, onu da tadacaklardır.

106. Kamil insan sadece tutulmaz değil, görülmez de. Çünkü görülse tutulacaktır da. Ancak kamil ışığı giymek (ve) kamil ışık olmak dışında hiç kimse bu hediyeyi başka türlü kazanamaz. Kim onu giydiyse (...) içine girecektir. Bu kamil (...) dir.

107. Kim herşeyi kabul edip alırsa, (...) (fakat) bu yerden almayacak, hem bir kimse olarak (...) ortada kalacaktır. Bu kişinin sonunu ancak İsa bilir.

108. Rahip tamamen kutsaldır, nihayet onun vücudu da. Çünkü o (komünyon) ekmeğini aldı, o onu kutsal yapacak, veya (komünyon) kadehine veya bütün orada olanları kutsayacaktır. Ve nasıl olur da o vücudu kutsamaz?

109 a. Nasıl ki İsa, vaftiz suyunu (ruh ile) doldurdu ise, ölümü de öyle boşalttı. Bundan dolayı: biz suya muhakkak ineriz, fakat ölüme inmeyiz.

109 b. (Olaylar) bizim dünya ruhuyla boşaltılmanız için (oldu). Ruh eserse, yaz gelir.

110 a. Kim hakikat anlayışına sahipse, hürdür. Ama hür günah işlemez. Çünkü (denirki): Kim günah işlerse, o günahın kölesidir. Hakikat anne'dir, ilim baba'dır. Günaha girmeye izin verilmeyenler, dünyaca "hür" olarak isimlendirilirler. Onlara "hür" anlamını veren kelime hakikat "bilgi"dir ki, bazı insanları edepsiz yapar. Onlara dünyanın üzerine yükselme gücü verir. Fakat "sevgiyi" yıkar. Gerçekte kim ilimde hürse, bir köledir, çünkü sevgi sebebiyle o henüz bilim hürriyetini kazanamamıştır. (Bunun için) ilim onlara hür olma yeteneğini verir.

110 b. Sevgi (hiç bir vakit) bir şeyin kendinin olduğunu söylemez, (...) "Bu senindir" veya "bu benimdir" demez. (fakat) "her şey senindir", der.

111 a. Ruhsal sevgi, şarap ve güzel kokudur. Onu sürünen herkes onu tadar. Sürünenler bulunduğu sürece, onların yakınında bulunanlar da (onun) kokusundan istifade ederler. Eğer takdis yağıyla yağlananlar onlardan geri dururlarsa veya uzaklaşırlarsa, takdis edilmeyenler (kendisi) kötü kokularına yaklaşmış, geri dönmüş olurlar.

111 b. Samaritan'lar yaralı kimseye şarap ve yağ dışında hiç bir şey vermezler. Bu (takdis) yağından başka birşey değildir. Ve o yaraları iyileştirdi: Çünkü "Sevgi günahların bir yığınını örter".

112. Bir kadın kimi severse, ortaya koyduğu (çocuklar) ona benzerler. (Sevdiği) kocası ise, kocasına benzerler; eğer o bir zani ise, zaniye benzerler. Bir kadın kocasıyla mecburiyet ölçülerinde uyuyorsa, onun kalbi zanidedir. Onunla birleşir, doğurduklarının çoğu (çocuklar) zaniye benzerler. Fakat Tanrı Oğlu ile yaşayan sizler, dünyayı sevmelisiniz; artık Tanrıyı sevmelisiniz ki, ortaya ne koyarsanız, dünyaya değil Tanrıya benzesin!

113.Dü İnsan insanla birlik olur, at atla, eşek eşekle birlik olur. Şekiller kendi şekilleriyle birlik olurlar. Aynı şekilde ruh ruh ile birlik olur ve logos logosla birleşir, ışık (ışıkla) birleşir. (sen) insan olursan, seni insan seve(cektir). Eğer sen (Ruh) olursan, ruh da seninle bir olacaktır. (Eğer) sen logos olursan, seninle birlik olacaktır. Eğer (sen) ışık olursan, ışık da seninle birlik olacaktır. Eğer sen yücelerden (biri) olursan, yüceler de seninle olur. Sen at veya eşek veya sığır veya köpek veya koyun veya dışardaki hayvanlardan her hangi biri olursan, aşağıdakilerden olursan, seni ne insan, ne ruh, ne logos, ne ışık sevebilir, ne yücelerdeki, ne de içerdeki sende meskun olabilir. Ve sen onların hiç birinde yer alamazsın.

114. Kim onun arzusu karşısında köle ise, hür olabilir. Kim Rabbinin lütfuyla hür olduysa, kim kendini köleliğe sattıysa, artık hür olamaz.

115. Dünyanın ziraatı dörderli olur: Su, toprak, rüzgar ve ışıkla (mahsul) ambara getirilir. Ve Tanrının ziraatı da aynı şekildeki dörtlük de meydana gelir: İman, ümit, sevgi ve tanıma, Bizim toprağımız imandır: Biz onda kök salarız. Ama su ümidimizdir: biz onunla besleniriz. Rüzgar sevgidir. Biz onunla yetişiriz, gelişiriz. Fakat ışık tanımadır, (bilmedir). Biz onunla olgunlaşırız.

116 a. Lütuf dört tarafta bulunur: Dünyaevdir, en yüce gök (...); onda (...).

116 b. Bu ne saadet ki, hiç bir ruhu üzmemiştir! Bu, İsa Mesih'dir. Tüm yerleri karşılar ve hiçbir kimseye yük yüklemeyiz. Bundan dolayı (geçerlidir): Öyle yapanlar mesuttur! Çünkü o kamil bir insandır.

117. Çünkü bununla ilgili, kelamı bizimle paylaşır, onu meydana getirmek ne kadar zordur. Biz bu büyük işi nasıl yerine getirebiliriz? Nasıl her bir kimseye huzur verebilir?

118. Her şeyden önce birini üzme kibarlığa yakışmaz. İster büyük, ister küçük, ister imansız, ister imanlı (herkes) -iyi (işlerle) huzur bulmalıdır. Hayırlı işler yapan iyidir ve faydalıdır: İyilik eden kimse, bazı insanlara huzur veremez. Çünkü o istediği şeye ulaşmaz. Fakat o onu üzmemelidir, çünkü o kendini sıkıntıya sokmaya sebep olur. Buna mukabil işleri iyi giden kimse bazen üzülür. Bu, ne yaptığı (işlerden), ne de kendi kötülüğündendir. Kim (iyi insan) tabiatına sahipse, iyileri sevindirir. Fakat bu arada bazıları üzülür.

119. Bir çiftlik sahibi her türlü servet kazanmıştı: Çocuklar, köleler, sığırlar, köpekler, domuzlar ve buğday, arpa, saman, ot (...) et, ve palamut. Fakat o akıllı idi ve her türlü yiyeceği toplamıştı. Çocuklarının önüne hazır ekmek ve et koydu. Kölelerin önüne saman (...ve) yiyecek koydu. Sığırlara arpa ve ot koydu. Köpeklerin önüne kemik koydu (ve domuzların) önüne palamut ve ekmek artıkları (?) koydu. Aynı şekilde Tanrının şakirtleriyle ilgilendi. O akıllı ise ve şakirtleri anlıyorsa, bedensel farklılıklar onu yanıltmayacak, her birinin ruhsal durumlarına göre bakacak ve her birine uygun şekilde konuşacaktır.

Dünyada insan şekli taşıyan pek çok hayvan vardır. O bunu bilirse, domuzlara palamut atacak, sığırlara arpa, saman ve ot verecek ve köpeklere kemik atacaktır. Ama çocuklara mütakamil şekilde, kölelere ise (yeterli miktarda) verecektir.

120. İnsanoğlu vardır ve insanoğlunun oğlu vardır. İnsanoğluna gelince o Rab'dır ve insanoğlunun oğlu ise, insanoğlu vasıtasıyla yaratılmıştır. İnsanoğlu yaratma yeteneğini Tanrı'dan almıştır. Züriyet sahibi olma yeteneğine (de) sahiptir.

121 a. Kim yaratma yeteneği aldıysa, (kendisi) bir yaratıktır. Kim züriyet sahibi ise, (kendisi de) bir züriyettir. Yaratıcının züriyet sahibi olmaya ihtiyacı yoktur. Züriyet sahibi olan kimsenin yaratılmaya ihtiyacı vardır. Ve "Züriyet " bir mahluktur. Çünkü bu züriyet onun çocuğu değil, onun eseridir.

121 b. Kim yarattırsa, görünürde çalışır ve kendisi de görünür. Kim züriyet sahibi ise, gizlilik de züriyet sahibi olur ve kendisi gizlidir, çünkü o suretle ilgilidir. Yine (denir ki: Kim yarattırsa, açıkça (eserler) yaratır. Fakat kim züriyet sahibi olursa, gizlilikte çocuk (sahibi olur).

122 a. Erkekle kadının birleşecekleri zamanı, kendileri dışında kimse bilemez. Çünkü bir kadın olan dünyada düğün de bir sır'dır. Eğer kirletme düğünü böyle gizli ise, gerçek bir sırnı kirletilmeyen düğünü daha (çok bir sırdır): O etten değildir, temizdir. O şehvetle bir şey yapmaz, arzu ile (yapar). O karanlığın veya gecenin bir ilişkisi değildir. O gündüzün ve ışığın bir ilişkisidir.

122 b. Eğer bir evlilik halka açıkça, o fahişelik olmuştur. Ve gelin sadece başka bir adamın tohumunu almakla kalmaz, yatak odasını da terketmiş, fahişelik yapmış görünür. O kendini yalnız babasına, annesine ve gerdek odası dostlarına ve gerdek odası çocuklarına göstermelidir.

122 c. Bunlara her gün gerdek odasına girme izni verilmiştir. Fakat diğerleri, en azından onun sesini işitmekle ve onun takdis yağını (kokusunu) koklamayla yetineceklerdir. Ve onlar, köpek gibi masadan düşen kırntılarla doyacaklardır.

122 d. Gelinler ve damatlar gerdek odasına aittirler. Öyle birisi olmazsa, hiç kimse damat ve gelini göremeyecektir.

123 a. İbrahim, görmesi gerekeni görünce, önlerindeki eti sünnet etti, bununla bize eti imha etmenin zaruretini gösterdi.

123 b. Dünyanın ekseri şeyleri kendi(iç) gizlilikleri kadar uzun süreyle varlık ve hayata sahibirdirler. (Eğer) o görünürse, ölmüştür. Görünen insanlara örnek olarak: İnsanın

barsakları gizli olduğu sürece, insan hayattadır. Barsakları görünürse ve dışarı çıkarsa, insan ölür. Ağaç da öyledir. Kökleri gizli olduğu sürece, tomruklanır ve büyür. Kökleri görünürse ağaç kurur, dünyadaki bütün şeyler böyledir. Sadece görünenler değil, gizliler de. Çünkü kötülüğün kökeni gizli kaldığı sürece kuvvetlidir. O bilinirse, çözülür. Ve görünürse, ölüme gider. Bundan dolayı denir ki: "Artık ağacın köküne balta dayandı", onları kesmek için değil-kesilen şey tekrar tomurcuklanır. Balta kökleri ortaya çıkarıncaya kadar derin kazdı. Fakat İsa, her şeyin kökünü kökledi, fakat bazılarını kısmen. Ama bize düşen, her birimiz kötülük kökünü kazmalı ve onu kökleriyle birlikte kalbden çıkarmalıdır. Onu tanıyabilirsek, o köklenip atılabilir. Fakat biz onun hakkında bilgi sahibi değilsek, içimizdeki kökü durur ve kalbimizde (yabani) meyveler verir. Bize hakim olur. Ona kölelik etmek zorunda kalırız. İstemediğimiz şeyleri yaptırmak için, bizi esir alır. Onu tanımadığımız için, o güçlüdür. Var olduğu sürece de etkin olur.

123 c. Bilgisizlik (bütün kötülüklerin) anasıdır. Bilgisizlik (cehalet) dümler son bulur. (Çünkü) bilgisizlikten çıkanlar, ne onlardır, ne de onlar olacaklardır. (Fakat hakikata mensup olanlar), bütün hakikatları görünce, kemalata ulaşacaklardır. Çünkü o hakikatla, bilgisizlikle olduğu gibi ilişki halindedir. Hakikat gizli kaldığı sürece, kendi içinde sakındır, ama aydınlığa çıkınca ve bilinince, cehaletten ve sapıklıktan güçlü olduğu sürece, övülür. O hüriyet bahşeder. Logos (Kelamullah) dedi: "Eğer hakikatı bilerseniz, hakikat sizi hür yapar". Bilgisizlik, köleliğe götürür. Tanımak, bilmek hüriyet anlamına gelir. Eğer hakikatı bilsek, hakikat meyvelerini kendi içimizde bulacağız. Biz ona bağlanırsak, o bizi kemalata götürecektir.

124. Biz şimdi mahlukatın görünen şeylerine tutunuyoruz, onların güçlü ve hürmete layık olduklarını, gizli şeylerin ise, zayıf ve alçaltıcı olduklarını söylüyoruz. Fakat hakikat görünen şeyleriyle pek ilgili değildi: Onlar zayıf ve hakirdir. Ancak gizli şeyler kuvvetli saygıya değerlidir. Fakat hakikat sırrı, sadece suretlerin sembolü olarak görünür.

125 a. Fakat gerdek odası gizlidir. O en kutsal yerdir. Perde önce Tanrı'nın mahlukatı nasıl idare ettiğini gizlemiştir. Fakat perde yırtılır ve içerisi görünürse, bu ev ya kendi haline terk edilir veya muhtemelen imha edilir. Tüm ilahi tabiat buradan kaçacaktır, (fakat) en kutsal yeri değil, Çünkü kendini saf, karışmamış ışıkla ve kusursuz zenginlikle karıştırmaz, ama o haç'ın kanatları ve kollar altında kalacaktır. Tufan dalgalarının onu yutması tehdidine karşı, bu gemi onun kurtuluşu olacaktır. Bir kimse rahiplik kökenine (zümresine) mensupsa, Yüksek Rahiplerle birlikte perdenin içine girebilir. Bundan dolayı o perdeyi ne yukardan, ne de aşağıdan yırttı. Aksi halde (en kutsal yer) sadece yukardakilere açılır, -veya sadece aşağıdakilere görünürdü. Halbuki o yukardan aşağıya yırtıldı (ki herkese görünsün). Yukardakiler bizim için aşağıdaki şeyleri açtılar ki, hakikat sırrına girebilelim. Bu hakikattaki güç ve saygıya layık olandır. Ama biz oraya küçültücü sembollerle ve zayıf şeylerle gireceğiz. Kamil ihtişam karşısında onlar, herşeyden önce, küçültücüdürler. İhtişamı aşan ihtişam vardır, (denir ki): Hakikat sırrı ve kemalat bize kendini gösterdi ve Kutsallar Kutsalı bize kendini vahyetti, gerdek odası bizi kendine davet ediyor.

125 b. Kötülük gizli kaldığı sürece, muhakkak yok edicidir, fakat Kutsal Ruhun tohumları henüz arasından uzaklaştırılmamıştır. (ve böylece) onlar (henüz) kötülük köleleridir. Ama o kendini açıklarsa, o zaman kamil ışık her şeyin üzerine dökülecek ve onda bulunanlar vaftiz (takdis) yağını (kabul edeceklerdir). Sonra köleler hür olacak (ve) esaretten kurtulacaklardır.

126 a. Semavi babanın dikmediği her bitki, kökünden sökülecektir.

126 b. Ayrılmış şeyler birleşecek, (boş olan) dolacaktır.

126 c. Gerdek odasına girmek isteyen herkes mum ışığını yakacaktır. Çünkü düğünlerdeki gibi (...) gece de yapılır ve ateş gece boyunca yanar ve söner Fakat evlilik sırrı ne gündüz ve ne de aydınlıkta kemalat bulur. O gün ve ışığı daima kalır.

127. Eğer biri gerdek çocuğu olursa, o ışığı kabul edecektir. Eğer biri, burada olduğu sürece onu kabul etmezse, başka bir yerde onu kabul edemeyecektir. Işığı kabul edecek kimse, ne görülebilir ne de sabit tutulabilir. Ve dünyayı gezse (dolaşsa) da, hiç kimse öyle birini rahatsız etmez. Ve yine: dünyayı terketse de, artık o semboller içindeki hakikati kabul etmiştir. Dünya ebedi bir devir (bir süre) olur; çünkü ebedi süre onun için olgunlaşmadır. Ve bu bir yoldur. O ona sadece görünür, gecede ve karanlıkta gizlenmez, ancak olgunlaşmış bir günde ve kutsal bir ışıktaki gizlenir.